Kvindernes Bygning.

Ved et offentlig indvarslet Møde, afholdt den 13. Decbr., hvortil alle Bidragydere vare indbudne, fremkom, foruden en Tak til de Ydende, følgende Redegørelse fra Bestyrelsen:

Den fireaarige Indsamling, der sattes i Gang i September 1896, er nu afsluttet og har omtrentlig givet følgende Resultat: København 36,000, Provinserne 18,000, et Lotteri 11,000, en Sportsfest 1,300, en Orchideeudstilling 850, to Concerter 300, Salg af Porcellainsplatter 2,800 Kr.

Naar dertil kommer de indvundne Renter og Overskud af Kvindernes Udstilling med Fradrag af Driftsomkostningerne i de forløbne 5 Aar, haves der nu en Kapital paa ca. 74,000 Kr. Af det forholdsvis ringe Tilskud fra Landet, vil man se, at Sagen nærmest bliver opfattet som et københavnsk Foretagende, som dog vil komme alle Landets Kvinder tilgode. Skøndt henimod 75,000 Kr. er en respektabel Kapital at have tilvejebragt af danske Kvinder, der gennemgaaende ikke er velstillede, nærmer dog denne Sum sig langt fra til det Tal, som ved det indledende Møde 15 Sptbr. 1895 nævnedes som det kalkulerede Resultat af Indsamlingen, idet man paaregnede at en Sag af saa almen Interesse, som at skabe et Knudepunkt for Landets Kvinder til fælles Støtte i Uddannelse og Selverhverv, vilde vinde Tilslutning hos alle. Dette er ikke sket efter den Maalestok, man havde ventet, og man maa altsaa indrette sig efter det forhaandenværende Resultat.

Bestyrelsen udbad sig derfor Bidragydernes Samtykke til følgende to Ting: For det første at maatte dele Planen, der oprindelig omfattede saavel Forsamlingslokaler som Smaaboliger for enligstillede Kvinder. Da der nu ikke er indkommet Penge nok til et saa stort Byggecomplex, og da der netop i de 4 Aar har fundet en saa uforudset Prisstigning Sted, at det er ugørligt nu at bygge billige Boliger i Byens Centrum, maa man indskrænke sig til at realisere den Del af Planen, som er til Nytte for Alle: Kontorer-. ForeningS- og Udstillingslokaler, Restaurant, Gymnastiksal, Baderum, Læsestuer kort sagt: alt det, hvis Værdi for Almenheden beror paa en Beliggenhed midt i Handelskvarteret, og da senere at bygge Bopælene til de Enkelte i Byens ydre Kvarterer. Dog vilde Bestyrelsen anse det for ønskeligt i Forsamlingshuset at faa en Række Gæsteværelser for tilrejsende Kvinder fra Provinsen, men mente det umuligt for Øjeblikket at bestemme, hvor vidt det er gennemførligt.

For det andet udbad Bestyrelsen sig eventuelt at maatte se Tiden an. — Helst vilde man straks søge at faa Kapitalen forøget paa den mest praktiske Maade, og derpaa hurtigst muligt begynde at opføre Bygningen, der i høj Grad tiltrænges; da imidlertid alle Sagkyndige afgjort fraraade at paabegynde et større Byggeforetagende lige i dette Øjeblik, hvor Grunde, Materiale og Arbejdsløn er i særlig høj Pris, og hvor det er vanskeligt at rejse Peoge, mener Komitéen at burde bøje sig for Omstændighedernes Magt og under Ventetiden beskæftige sig med de ny Institutioner, som efter Planen skulle huses i Bygningen saasom Kvindelig Handels- & Kontoristforening „Hegnet" med Aftenundervisning og Sygekasse, Damernes Kunstflidsforening med tilhørende Industriskole, en Kogeskole, der tænkes sat i Forbindelse med Restauranten m. m.

Imidlertid har Bestyrelsen, for stadig at være underrettet om de forhaandenværende Byggeforhold og, om muligt besejre deres Vanskeligheder, nedsat et planlæggende Udvalg bestaaende af syv af Repræsentantskabets Damer, og Foretagendets juridiske Konsulent, samt en senere tilkaldt Bygmester.

Kapitalen, der er anbragte i solide Pengeinstitutioner, administreres af den af Repræsentantskabet valgte Bestyrelse.

Regnskabet vil, naar det er revideret, blive fremlagt til Eftersyn for Bidragyderne paa Kontoret, Pilestræde 19, 1. Sal.

Der vedtoges paa Mødet ikke at skyde Byggeforetagendet ud til en vis Fremtid.

Fru Andræs Mindelegat.

Af *„Gehejmekonferensraadinde Andræs Mindelegat til Fremme af Kvinders økonomiske Selvstændighed"*, der er undergivet *Dansk Kvindesamfunds Fællesstyrelse,* uddeles Renterne (henved 700 Kr.) i en eller flere Portioner den 5te April 1901 og kan ifølge Fundatsen søges af danske Kvinder, der „kunne henregnes til den saakaldte dannede Klasse" og som søger Uddannelse til selvstændigt Erhverv, f. Eks. ved Handel, Haandværk, Stillinger som Læge, Lærerinde, Kunstnerinde.

Ansøgningsblanketter faas hos enhver af *Dansk Kvindesamfunds Kredsstyrelser*, nemlig; *Aalborg,* Frøken M. Hasselbalch, Nørresundby, *Aarhus,* Fru Anna Laursen, Søndergade 70, *Horsens,* Frøken Kirstine Laursen, Lund Skole pr. Lunds St., *København,* Kontoret, Nørregade 33, St., *Odeuse,* Fru Kristine Nielsen, Vindegade, *Odder*, Fru Kristine Iversen, Kirkebakken, *Ringkøbing,* Fru Astrid Stampe-Feddersen, Rindumgaard, *Rønne,* Fru Rigmor Smidt, *Sorø*, Frøken Magdalene Lauridsen, Husholdningsskolen, *Svendborg,* Frøken Anna Redder, Fruestræde 1, og *Vejstrup,* Frøken Anna Rasmussen, Oure Mark, Oure St., — til hvilke ogsaa Ansøgningerne igen maa afleveres inden 15de Januar.

Et Gensyn.

Af *Lou Andreas Salomé.*
(Sluttet.)

Gaarsdagen havde hverken været klar eller skyfuld, hverken varm eller kold, men saa underlig ubestemt i Vejrlig, at den næsten kunde have tilhørt hvilken som helst Aarstid. Men i Dag mærkede man Efteraaret. De tunge Nattetaager lettede kun, naar de udgød deres fugtige Indhold over Gaderne, som en raakold Vestenvind susede igennem.

Saitzew gik ned ad Singerstrasze med Hænderne i sine Overfrakkelommer og vendte et Par Gange om med langsomme Skridt. Han havde lovet Marfa at afvente hendes Besøg i denne Morgen i Stedet for at opsøge hende hos den kvindelige Læge, som hun boede hos. Men Klokken nærmede sig til 11, og Marfa havde endnu ikke vist sig. En stærk Uro drev Saitzew ud af Huset; han vilde gaa hende i Møde.

Hun kunde gerne være bleven syg. Modstandsløs, svækket var hun i Forvejen. Han maatte frem for alt pleje hende.

Ja, pleje, faa hende til at blomstre op — hans Blik hvilede paa en allerkæreste ung Pige, som netop gik tvers over Gaden; under hendes omhyggelig opløftet Kjole kom en smuk lille Fod til Syne. Han maatte smile ad sin næsten barnagtige Længsel efter at klæde Marfa i alt dette — til ogsaa hun blev rigtig nydelig — at føre, lokke hende ud af hendes haarde Skal.

Men Marfa kom ikke.

Nej, han vilde ikke vente længere i denne trøstesløse Efteraarskulde. Den nedtrykte ham, gjorde ham ligefrem nervøs.

Og atter gik han ned ad den stille Singerstrasse, gik uden Ophold til det store seksetages Hus, som hun havde sagt, at hun boede i.

En lille hvid Terrier løb et Stykke Vej med ham, som om den i ham søgte sin Herre. Saa tog Regnen fat at strømme ned.

Fra Husets Porthvælving lød en øredøvende Larm ud imod ham. I Gaarden var der et Smedeværksted; lange Jernskinner blev netop læsset af og faldt drønende mod Stenbroen. Saitzew gik op til første Sal; der saa han paa den blanke Dørplade det Navn, som han søgte,

Da han ringede, lukkede en Tjener op.

Paa sit Spørgsmaal om Marfa fik han det Svar, at hun var rejst for en Time siden. Hvorhen? Det vidste Tjeneren ikke. Han formodede til Rusland. Hun havde efterladt et Brev, som straks efter hendes Afrejse skulde bringes til Hotellet paa Hjørnet af Singerstrasse.

Der laa altsaa Brevet

Ja, der laa det; men Saitzew havde ingen Hast med at faa det læst.

Da Døren var bleven lukket for ham, steg han et Par Trin ned og blev saa staaende.

Ja, hvorfor læse det? I disse sidste forvirrede Linier havde Marfa vel ikke nedlagt nogen synderlig tydelig Forklaring. Hun var flygtet. Dermed vidste han nok.

Nu jog den Tanke ham gennem Hovedet: „Hvor dumt, hvor latterligt er det dog i Grunden altsammen! Sin Tilværelse, sin hele Tilværelse levede hun kun paa min Suggestion, fordi jeg vilde have det saaledes. Fordi vi ikke kunde tilhøre hinanden. Og nu staar intet i Vejen for mig uden min egen Suggestion."

Saitzew bøjede sig over Trapperækværket. Larmen fra Gaarden lød med dump Genlyd herop, og det gjorde ham formelig godt at høre paa den brutale Larm. Hans Haand knyttede sig uvilkaarlig. Alt, hvad der var af brutal Kraft i ham selv, led i Afmagt.

Lænet til Rækværket stod han længe og lyttede uden selv at vide deraf med Vellyst til de haarde, skarpe Hammerslag, som Jernet sitrede og bøjede sig lydig under — han lyttede, som om Slagene talte til ham.

Han selv tav stille.

Dansk Kvinderaads Centralbureau,

Nørregade 33, Stuen,
København K. Søgnedage 9—10 Frm. søger at skaffe Oplysninger af enhver Art, Kvinder vedrørende, saavel fra Indland som Udland.

Askov Folkehøjskole.

ved Vejen St.

Udvidet Folkehøjskoleundervisning for mandlige og kvindelige Lærlinger i de seks Vintermaaneder Novbr.—April. Almindelig Højskoleundervisning for kvindelige Lærlinger alene i de tre Sommermaaneder Maj—Juli. Nærmere Oplysninger gives af

Ludvig Schrøder.

Knabrostræde 4, 1. Sal.

Telefon 17522.

ABONNEMENT FOR ..... KVARTAL
· PAA ·
KVINDEN·OG·SAMFUNDET

Ved Henvendelse til „Dansk Kvindesamfunds" Kontor, Nørregade 33, faas Kort som ovenstaaende Tegning, brugelige til Jule- og Nytaarsgaver.

Bar Bund.

Skitse af Celestin.

„Nej — du maa lade mig tale ud, Halfdan — jeg har tiet længe nok, altfor længe kanske. Men selv den ringeste har Lov og Ret til at tale; det har du selv sagt mig — om du end maaske regner mig for mindre end Nul, naar det gælder at tænke og tale selvstændigt."

Han saa forbavset og forundret op paa hende. Var det virkelig Inga — den blide sentimentale Inga, der talte? Var det virkelig den lille smukke blide Dukkepige, han hidtil havde omgaaedes? Naa — til en lille Afveksling kunde det være ganske morsomt at se, hvordan hun vilde bære sig ad med at „tale selvstændigt", som hun sagde — for ærligt talt — hun havde været lumsk kedelig det sidste Fjerdingaar med sin bestandig sentimentale sværmende Maaneskinssnak. Han lod sig falde ned i en lav Lænestol, lagde Armene overkors og saa paa hende.

„Vær saa god — begynd kun — men vil du ikke sidde ned, det er anstrengende at staa op og tale i Længden," sagde han ironisk.

„Spar din Spot, Halfdan — nu gør den mig ikke ondt mere, men du skulde vide, hvor mange Gange det har saaret mig i min inderste Sjæl, naar du paa din overlegne Maade spottede over noget, jeg holdt af eller satte højt. Jeg ved nok, at din Forstand er mere skarp og din Hjerne mere klar og stærk end de flestes; men derfor behøvede du ikke at trække alt det, jeg satte højt, ned i det latterlige og enfoldige. Jeg ved ikke, hvordan du har baaret dig ad med at faa saa ubestridt en Magt over mig; men det er efterhaanden bleven saaledes, at jeg ser alt med dine Øjne, jeg handler, som om du stod ved Siden og kommanderede mig. — Med ardre Ord: Jeg er et fuldkomment Ekko af dig."

„Ja — ganske vist — men hvad saa?"

„Hvad saa? Hvad saa? Men Halfdan — er det dig, der altid hævder Menneskers aandelige Frihed — der altid taler om Personlighed og Selvstændighed? — Ja — hvis jeg var lykkelig ved det og havde nok i at være dit Ekko — saa kunde du sige: Hvad saa. — Men det er det, jeg ikke er. For jeg kan indse, det vil føre til Ulykke for os begge. — Du vil i Længden kedes ved og ærgre dig over en Kæreste, der ikke er en Smule selv — jeg vil nu slet ikke tale om, hvis jeg blev din Kone."

„Hvadbehager? Hvis du blev —? Er det et Brud, du skitserer?"

„Det faar du kalde, hvad du vil. Jeg vil ikke mere, for jeg kan ikke mere. Halfdan — nu har jeg kendt dig, siden jeg var 16 Aar. Du tog først mine unge rene Tanker og Længsler fangne, du sagde, at du elskede mig, fordi jeg var ren og barnlig og naiv. — Jo. Jeg tror ogsaa, du elskede mig; men du gjorde det paa en underlig Maade. Det, som jeg hidtil havde levet i, det var bornert og smaat, nej — du vilde føre mig ud i Livet, hvor det var stort og lyst og frit til alle Sider. — Og — aa — Halfdan — saa førte du mig bare ind i en Dal, hvor der slet ikke var andre end dig, og hvor der ikke hørtes andet end dine Ord og Meninger og Anskuelser. — Nu begynder jeg at forstaa den Magt, du fik over mig — det var naturligvis, fordi du gav alle de Tanker Næring, der drejede sig om dig — medens alle andre Tanker blev buret ude fra mig. — Aa — Halfdan, hvor har du handlet letsindigt og samvittighedsløst med mig —"

Hun bøjede sit Hoved og bedækkede Ansigtet med begge Hænder — et Par Minutter sad hun ubevægelig saadan, men da hun atter hævede Hovedet, var hun rolig og behersket som